

عنوان مقاله:

معماری نوین در بافت تاریخی - با الهام از مفاهیم محتوایی در روش زمینه گرایی معماری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی روشهای نوین طراحی و ساخت در معماری زمینه گرا (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شقایق رضایی - مربی دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند

علی اکبر اکبری - مربی دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد رودهن

خلاصه مقاله:

انتخاب روند طراحی مناسب، خصوصاً به هنگام مواجهه با بافت های ارزشمند شهری که گذشته ی درخشانی رادربدارند، هموار می تواند معمار را در ساخت تصمیمی درست یاری رساند. زمینه گرایی بعنوان یکی از روشهای طراحی است که در واکنش به محتوای بستر طراحی شکل می گیرد و در آن معمار تلاش میکند تا خود را با ویژگی های برگرفته از محیط اطراف پروژه منطبق سازد. در این مقاله برآنیم تا با در نظر گرفتن سه حالت متفاوت از زمینه گرایی اعم از محتوایی، کالبدی و ریخت شناسی، و با معرفی نمونه های مورری متفاوت و بیان نقاط قوت و ضعف هریک، بطور موشکافانه تری نقش زمینه در طراحی را مورر بررسی قرار دهیم. در این پژوهش، زمینه گرایی محتوایی بعنوان روش برگزیده ی محقق در رویارویی با بافت های تاریخی ارزشمند شهر می باشد. براین اساس علاوه بر شناخت فرهنگ مردم، اعتقادات مذهبی، آیین ها و نقش اجتماع و ... به کشف و بررسی عناصر و الگوهای تاریخ معماری بستر مورر مطالعه پرداخته می شود و در نهایت با پایش الگوهای انتخابی، روح جدیدی حامل بار عاطفی و مملو از تصاویر ذهنی به آنها بخشیده می شور که در معماری نوین مورد بهره برداری قرار میگیرد. در نتیجه ساختمان امروزی با روحی جدید در کالبد قدیم تجلی می یابد.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، زمینه گرایی، الگوی معماری، تصویر ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/324296>

